

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۳۸۱ / ۸ / ۱۴

روز انجمن استادیان علم و ادب
موسسه عالی مهندسی

دانشگاه مازندران
دانشکده فنی و مهندسی

۱۳۸۱ / ۸ / ۱۴

موضوع :

بهینه سازی مصرف انرژی و افزایش ظرفیت واحد تقطیر پالایشگاه تهران با استفاده از تکنولوژی پینچ

جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

رشته مکانیک - گرایش تبدیل انرژی

اساتید راهنما :

دکتر حسام طاهریان

دکتر محمدرضا جعفری نصر

نگارش :

محمد علی هاشمی

۴۰۲۴۰۹

تیرماه ۱۳۸۱

باجمه تعالی

دانشگاه الزمان
معاونت آموزشی
تحصیلات تکمیلی

ارزشیابی پایان نامه در جلسه دفاعیه

دانشگاه فنی و مهندسی

شماره دانشجویی : ۷۸۵۱۳۶۶۰۰۶

نام و نام خانوادگی دانشجو : محمد علی هاشمی

مقطع : کارشناسی ارشد

رشته تحصیلی : مهندسی مکانیک - تبدیل انرژی

سال تحصیلی : نیمسال دوم ۱۳۸۰-۸۱

عنوان پایان نامه :

بهینه سازی مصرف انرژی و افزایش ظرفیت واحد تقطیر پالایشگاه تهران با استفاده از
تکنولوژی پینچ

تاریخ دفاع : ۱۶ / ۴ / ۱۳۸۱

نمرد پایان نامه (به عدد) : ۱۷۱
نمرد پایان نامه (به حروف) : هفتصد و هفتاد و یک

هیات داوران :

استاد راهنما : دکتر حسام ظاهریان

استاد راهنما : دکتر محمد رضا جعفری نصر

استاد مدعو : دکتر کامیار سوزقرتاز

استاد مدعو : دکتر کورش صدیقی

نماینده کمیته تحصیلات تکمیلی : دکتر محمد حسن حاجتی

امضا
امضا
امضا
امضا
امضا

جا دارد تا از بزرگانی که مرا در به ثمر رساندن این پایان نامه یاری نمودند تشکر و قدردانی نمایم:
آقایان دکتر محمد رضا جعفری نصر و دکتر حسام طاهریان که در تمامی مراحل اجرای این پایان نامه
مرا راهنمایی نمودند.

آقایان مهندس یورشالمی، مهندس بیدار و مهندس جهانگیری از اداره مهندسی پالایش شرکت
پالایش نفت تهران که در امر استخراج اطلاعات پایه کمک بسیار موثری محسوب می شدند.
آقای مهندس ذوقی از پژوهشگاه صنعت نفت که در امر استفاده از نرم افزارهای تکنولوژی پینچ از
راهنماییهای ایشان بهره مند شدم.

این پایان نامه را به همسر مهربانم - خانم بهاره اخلاقی - که در شرایط دشوار زندگی مرا همراهی نمود و با تشویقهای خویش مرا به ادامه راهی که برگزیده بودم مصمم ساخت تقدیم می‌نمایم. باشد تا گوشه‌ای از محبت‌های او را جبران نموده باشم.

چکیده

کلیه واحدهای صنعتی از جمله واحدهای صنایع شیمیایی متناسب با تکنولوژی زمان خود طراحی می‌شوند. بعلاوه طراحان همواره ضریب اطمینان بالایی را برای دستیابی به نتایج از پیش تعیین شده در طرح خود لحاظ می‌دارند. از این رو استفاده از تکنولوژی روز برای بهینه سازی و در صورت امکان افزایش ظرفیت واحدهای صنعتی برای هر واحد صنعتی که بخواهد قابلیت رقابت و سوددهی خود را حفظ کند یک اصل شناخته شده می‌باشد و شرکت پالایش نفت تهران نیز از این قاعده مستثنی نمی‌باشد.

تحقیق انجام گرفته در واحد تقطیر شمالی شرکت پالایش نفت تهران بر استفاده از تکنولوژی پینچ استوار بوده و در آن امکان بهره‌گیری هر چه بیشتر از جریانهای جانبی در برجهای تقطیر در خلاء و تقطیر در جو و امکان استفاده از برج خلاء در وضعیت پر شده جهت رفع گلوگاه های یافت شده در این واحد بررسی شده است.

نتایج این تحقیقات نشان می‌دهند که برجهای تقطیر در خلاء و تقطیر در جو را می‌توان با اعمال تغییراتی تا ظرفیت ۱۴۰،۰۰۰ بشکه در روز مورد استفاده قرار داد. همچنین ظرفیت واحد را می‌توان با اطمینان تا حدود ۱۳۵،۰۰۰ بشکه در روز افزایش داد اگر چه از نظر تئوری ظرفیت ۱۴۰،۰۰۰ بشکه در روز نیز قابل دستیابی است.

فهرست مطالب

۱ مقدمه

فصل اول

بهینه سازی یک واحد شیمیایی

۷ ۱-۱- بهینه سازی

۱۰ ۲-۱- روشهای رایج در اصلاح شبکه مبدل‌های حرارتی

۱۰ ۱-۲-۱- اصلاح شبکه با بازبینی مستقیم ساختار آن

۱۱ ۲-۲-۱- طراحی جدید برای اصلاح شبکه

۱۱ ۱-۲-۳- اصلاح شبکه با استفاده از تکنولوژی پینچ

فصل دوم

پینچ و اصلاح شبکه مبدل‌های حرارتی

۱۴ ۱-۲- مبانی پینچ

۱۸ ۲-۲- نقطه پینچ فرایند

۳۳ ۳-۲- قواعد طراحی شبکه مبدل‌ها

۳۶ ۴-۲- طراحی شبکه مبدل‌ها در مثال قبل

۴۳ ۵-۲- حداقل تعداد واحدها و سطح تبادل حرارت مورد نیاز

۴۶ ۶-۲- طراحی MER شبکه

۴۸ ۷-۲- شکستن حلقه‌ها

۴۸ ۱-۷-۲- نیاز حرارتی حلقه‌ها

۴۸	۲-۷-۲- بار حرارتی مسیرها
۴۹	۲-۷-۳- کاهش تعداد مبدل‌های حرارتی
۵۳	۲-۸-۸- تعیین حداقل اختلاف دمای بهینه
۵۳	۲-۸-۱- روش تعیین حداقل اختلاف دمای مجاز
۵۷	۲-۹- هدف یابی

فصل سوم

شرح واحد تقطیر در شرکت پالایش نفت تهران

۶۴	۳-۱- واحد تقطیر در جو
۷۷	۳-۲- واحد تقطیر در خلا
۸۸	۳-۳- قسمت تثبیت و تفکیک بنزین
۹۴	۳-۴- واحد تصفیه روغن پایه

فصل چهارم

بهینه سازی واحد تقطیر با استفاده از تکنولوژی پینچ

۱۰۱	۴-۱-۱- افزایش ظرفیت و تاثیر آن در برج‌های اتمسفریک و خلا
۱۰۱	۴-۱-۱-۱- افزایش ظرفیت برج اتمسفری
۱۰۷	۴-۱-۲- افزایش ظرفیت برج خلا
۱۱۷	۴-۲- افزایش ظرفیت و تاثیر آن بر شبکه انتقال حرارت
۱۱۸	۴-۲-۱- دانش بیشترین بازیافت حرارتی
۱۱۹	۴-۲-۲- عملیات هدف گذاری

۱۳۱	-----	۴-۲-۳- استفاده از جریانهای جانبی بدون تغییر در شبکه مبدلها
۱۵۵	-----	۴-۲-۴- عملیات سنتز
۱۵۸	-----	۴-۳- افزایش ظرفیت و تاثیر بر شبکه انتقال حرارت با برج خلاپر شده
۱۶۱	-----	۴-۳-۱- استفاده از جریانهای جانبی بدون تغییر آرایش شبکه مبدلها
۱۶۲	-----	۴-۳-۲- عملیات هدف گذاری
۱۶۳	-----	۴-۳-۳- عملیات سنتز
۱۶۴	-----	۴-۴- اثرات ناشی از افت فشار

فصل پنجم

محاسبات اقتصادی و مشخصات دما و فشار در مبدلهای واحد تقطیر

۱۶۸	-----	۵-۱- محاسبات اقتصادی طرح برگزیده
۱۷۱	-----	۵-۲- جدول مشخصات دمایی و فشاری مبدلهای واحد تقطیر

فصل ششم

بحث و نتیجه گیری

۱۷۵	-----	۶- بحث و نتیجه گیری
-----	-------	---------------------

ضمائم

۱۷۸	-----	اطلاعات دریافت شده از نرم افزار Super target
-----	-------	--

مقدمه

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

یک واحد شیمیایی همواره برای تولید میزان معینی از محصولات طراحی می‌گردد. بعبارت دیگر تولید میزان مشخصی محصول توسط شرکت سازنده ضمانت خواهد شد. این گارانتی، طراحی محتاطانه دستگاههای مختلف را ایجاب خواهد نمود بنابراین مرسوم است تا با گذشت زمان و ایجاد پیشرفتهای نوین در تکنولوژی ب فکر بهینه سازی واحدهای شیمیایی، رفع مشکلات قدیمی و در صورت امکان افزایش ظرفیت در آنها باشیم. بدیهی است هر چه یک واحد شیمیایی پیچیده تر باشد مشکل بهینه سازی و افزایش ظرفیت محسوس تر خواهد بود تا جاییکه در یک مجتمع پالایشگاهی، نظیر پالایشگاه تهران می تواند بصورت مهمترین و دشوارترین طرح ممکن در نظر گرفته شود.

مهمترین مواردی که در بهینه سازی و افزایش ظرفیت یک واحد شیمیایی نظیر پالایشگاه می بایست در نظر گرفت عبارتند از:

- ۱- توانایی برجهای تقطیر و ستونهای جانبی برای عملکرد در دبیهای بالاتر.
- ۲- توانایی شبکه حرارتی پالایشگاه در پاسخگویی به نیازهای حرارتی جریانها و رساندن آنها به پتانسیل دمایی لازم.
- ۳- توانایی خطوط انتقال قدرت در تحمل سرعتها، تنشها و نیروهای بیشتر.
- ۴- توانایی پمپهای موجود در تامین دبی های بالاتر از طراحی.

امروزه برای حل هر یک از این موارد راه حلهایی ارائه شده اند که در فصل چهارم این پروژه به تفصیل بحث خواهند شد. نکته مهمی که باید به آن اشاره نمود آنستکه در بسیاری از موارد ایجاد تغییرات موضعی نظیر استفاده از یک تلمبه قوی تر و یا ایجاد تغییراتی در یک برج و از این دست می تواند توانایی یک بخش کوچک را افزایش و یا کاهش دهد اما برای افزایش توانایی شبکه حرارتی پالایشگاه نیاز به اجرای طرحی گسترده در کل شبکه موجود می باشد که کاری بمراتب پیچیده تر و مهمتر می باشد و این مهم با افزایش بجای انرژی که از اواسط دهه هفتاد میلادی شروع شده و همچنان روند صعودی

خود را طی می‌کند. هر روز مهمتر تنقی شده و سبب گردیده تا پژوهشگران در دانشگاهها و مراکز صنعتی به تجدید نظر در روشهای طراحی موجود بپردازند. این فعالیتها تاکنون به ابداع روشهای متعددی در طراحی منجر شده که بطور کلی در سه دسته فرار می‌گیرند:

۱- روشهای تجربی

۲- روشهای ریاضی

۳- روشهای ترمودینامیکی (روش پینچ)

در روش اول، روش تجربی، با استفاده از قواعد تجربی و طی چند مرحله تکاملی آرایش مناسبی برای شبکه بدست می‌آید. بعنوان مثال توصیه می‌شود که در صورت امکان گرم‌ترین جریان گرم موجود در فرایند، انرژی خود را با جریان سردی که دمای نهایی آن از دیگر جریانهای سرد بیشتر باشد مبادله نماید. این روش علاوه بر سادگی، روش قابل اطمینانی محسوب نمی‌شود و در یک واحد شیمیایی پیچیده ما را به بهترین طرح ممکن رهنمون نخواهد ساخت.

در روش دوم، روش ریاضی، که قدیمی‌ترین روش محسوب می‌شود. ابتدا تمام آرایشهای ممکن برای شبکه مبدلهای حرارتی تعریف شده و بوسیله محاسبات ریاضی پیچیده و زمانگیر، راندمان واحد در هر حالت ارزیابی می‌شود و بتدریج گزینه‌های نامناسب حذف می‌گردند تا به شبکه منتخب نهایی برسیم. در این روش تعداد گزینه‌ها و حالات مختلفی که برای حل هر مساله می‌بایست در نظر گرفت بسیار زیاد خواهد بود و در مساله‌ای نظیر شبکه مبدلهای حرارتی یک پالایشگاه به ارقامی بیش از 10^{18} می‌رسد. بنابراین انجام این سری ارزیابیها به یک کامپیوتر بزرگ و صرف زمان زیادی نیاز می‌باشد. بهمین لحاظ در یک واحد صنعتی با ابعاد و پیچیدگیهای یک پالایشگاه استفاده از این روش با محدودیت مواجه خواهد شد.

روش سوم، روش ترمودینامیکی (پینچ)، پیچیدگی غیر ضروری روش دوم را ندارد و در عین حال قابل اعتماد نیز محسوب می‌شود و تاکنون به موفقتهای بزرگی نائل آمده است. زیرا مهندسین طراح می‌توانند با استفاده از این روش، قبل از طراحی نهایی حداقل گرمایش و سرمایش مورد نیاز فرایند،

مرکز اطلاعات انرژی
تهیه مدارک

کمترین سطح مورد نیاز برای تبادل حرارت و هزینه‌ها را محاسبه نموده و تلقی درستی از شبکه بهینه نهایی بدست آورند. در ضمن بدلیل سادگی و سهولت استفاده، برخلاف روش دوم، کنترل طراحی در دست طراح می‌باشد و می‌تواند در مراحل مختلف راسا تصمیم‌گیری و انتخاب نماید. این روش متکی بر تجربه و یا آزمون و خطا نمی‌باشد و بوسیله آن طراحی شبکه آسانتر و با صرف زمان کمتری انجام می‌گیرد.

تکنولوژی پینچ نخستین بار در حدود سال ۱۹۸۰ برای صرفه جویی در مصرف و ذخیره انرژی مورد استفاده قرار گرفت. توسعه و تکمیل این روش به همت محققین مختلف در مراکز دانشگاهی نظیر دانشگاه منچستر (انگلستان - UMIST) و شرکتهایی چون ICI، Linnhoff march و Union carbide انجام شده است.

این تیمها ایده‌ای را معرفی نمودند و دوباره استفاده از نمودارهای مرکب^(۱) را مطرح کردند. همچنین نشان دادند که چگونه با کمک آنها می‌توان درباره نیازهای تاسیساتی یک فرایند تصمیم‌گیری کرد. آنگاه یک استراتژی را بر پایه هزینه‌های کلی شبکه توسعه دادند و در نهایت پینچ بازیافت حرارتی را برای نخستین بار ارائه نمودند.

پس از آنکه قابلیت‌های روش طراحی پینچ در عمل به اثبات رسید، دامنه کاربرد آن بتدریج گسترش یافت بطوری که اکنون مسائلی همچون رفع گیرها و تنگناهای واحد، طرحهای توسعه و افزایش ظرفیت، حل مشکلات عملیاتی، افزایش قابلیت انعطاف واحدهای عملیاتی بویژه بازسازی و اصلاح شبکه مبدلهای حرارتی را در بر گرفته است و امروزه طولانی‌ترین فهرست پروژه‌های موفق به این روش نسبت داده می‌شود. بودولین هوف^(۲)، مبتکر تکنولوژی پینچ در سال ۱۹۸۴ ضمن اعلام این مطلب که تکنولوژی پینچ از مراحل ابتدایی خود بعنوان ابزار خاص طراحی شبکه مبدلهای حرارتی گذر نموده و به مرحله بلوغ خود رسیده ابزار داشت که این روش امروز به یک روش کاری کامل بدل شده است و آنرا می‌توان برای طراحی سیستمهای سرمایش و گرمایش و سیستمهای تولید همزمان برق و گرما، ادغام ستونهای

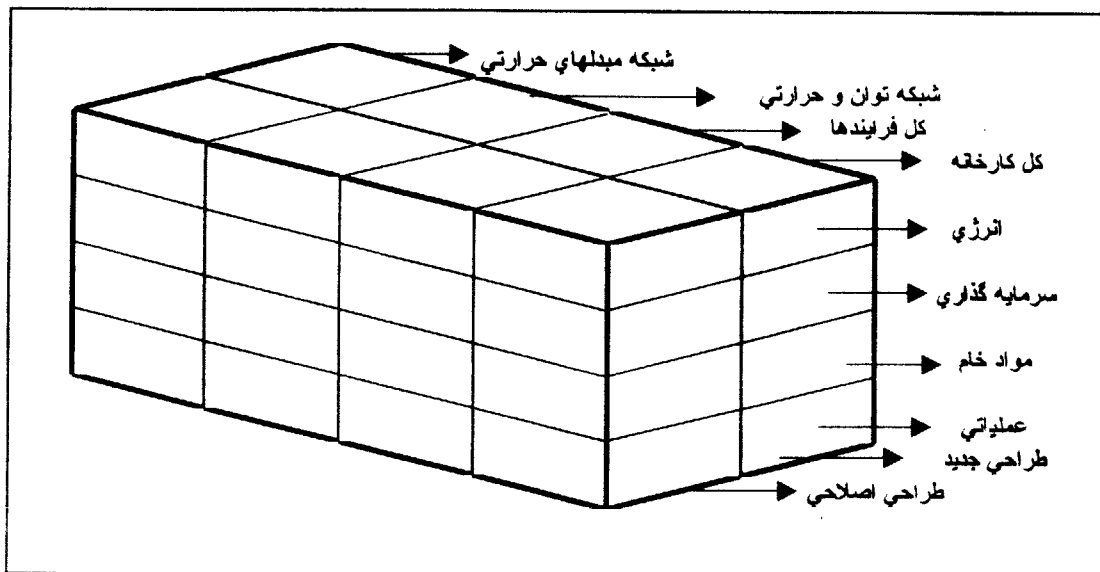
1-Composite Curve (C.C)

2-Bodo Linnhoff

تفسیر از لحاظ حرارتی در مجموعه فرایند موجود در پس زمینه آنها، بهینه سازی کل فرایند و بهینه سازی کل واحد صنعتی نیز بکار گرفت.

نکته مهم دیگر آنستکه کاربرد پینچ منحصر به یک و یا چند بخش خاص از مجموعه صنعت نمی شود و تاکنون کاربردهای متعددی در صنایع مختلف از جمله نفت، پتروشیمی، کاغذ و خمیر کاغذ، صنایع غذایی، سیمان، فولاد، مواد دارویی و نساجی یافته است که در ادامه نمونه هایی از این دست ارائه می شوند.

امروزه ۱۶ شرکت معتبر بین المللی با کمکهای مالی و فنی خود و با پدید آوردن یک کنسرسیوم تحقیقاتی زمینه پیشرفت هر چه بیشتر تکنولوژی پینچ را فراهم نموده و از ثمرات آن بهره مند می شوند. دست اندرکاران این کنسرسیوم برای تشریح و تجسم زمینه های فعالیت خود از مفهوم مکعب روبیک استفاده می کنند که هر یک از خانه های آن یکی از زمینه های تحقیقاتی را مشخص می کند.

شکل (۱-۰): مکعب روبیک (زمینه های فعالیت پینچ)

دو نکته مهمی که در استفاده از تکنولوژی پینچ می‌بایست در نظر گرفت عبارتند از:

۱- زمان استفاده از تکنولوژی پینچ، به عبارت دیگر در هر زمانی نمی‌توان محاسبات آنرا وارد طراحی نمود. (بزرگترین اشتباه آنستکه از تکنولوژی پینچ آنقدر دیر استفاده شود که هیچ‌کس حاضر به قبول اعمال تغییرات در طراحی نباشد).

۲- آزمون تغییرات در تکنولوژی پینچ، این تکنیک ممکن است تغییراتی در کارخانه ایجاد کند که کارخانه را در معرض خطر قرار دهد و یا با مشکلات عملیاتی و یا نگهداری مواجه سازد. در واقع برای متخصصین تکنولوژی پینچ خیلی مهم است که با واحد صنعتی آشنا شده و بتوانند تصمیم بگیرند که کدام یک از حالات واقعا امکان‌پذیر می‌باشند.

در جدول شماره (۱) نمونه‌های از کاربرد تکنولوژی پینچ آورده شده است و در فصل دوم این پایان‌نامه تکنولوژی پینچ بطور کامل تشریح خواهد شد.